ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 2ας ΜΑΡΤΙΟΥ 1982 [1]

BV Industrie Diensten Groep κατά J. A. Beele Handelmaatschappij BV (αἴτηση τοῦ Gerechtshof τῆς Χάγης γιά τήν ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως)

«Ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων — δουλική ἀπομίμηση»

Ὑπόθεση 6/81

Περίληψη

Ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων — Ποσοτικοί περιορισμοί — Μέτρα ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος — Ἀντιμετώπιση τῆς δουλικῆς ἀπομιμήσεως — Εἰσαγόμενο προϊόν σχεδόν ταυτόσημο μέ ἄλλο προϊόν ἤδη διατιθέμενο στό ἐμπόριο ἐντός τοῦ ἰδίου Κράτους μέλους — Δικαστική ἀπόφαση περί ἀπαγορεύσεως τῆς πωλήσεως — Ἐπιτροπή
(Συνθήκη ΕΟΚ, ἄρθρο 30)

Οἱ κανόνες τῆς συνθήκης ΕΟΚ περί ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐμπορευμάτων δέν ἐμποδίζουν νά ἐπιτρέπει ἕνας κανόνας ἐθνικοῦ δικαίου, ἐφαρμοζόμενος ἀδιακρίτως ἐπί τῶν ἐθνικῶν καί τῶν εἰσαγομένων προϊόντων σέ ἔμπορο, ὁ ὁποῖος διαθέτει στό ἐμπόριο ἀπό μακροῦ χρόνου ἐντός ἑνός Κράτους μέλους προϊόν, διακρινόμενο ἀπό ἄλλα παρόμοια προϊόντα, νά ἐπιτύχει κατ' ἄλλου ἐμπόρου δικαστική ἀπόφαση μέ τήν ὁποία νά ἀπαγορευθεῖ ἡ συνέχιση τῆς διαθέσεως στό ἐμπόριο ἐντός τοῦ Κράτους μέλους αὐτοῦ προϊόντος, προελεύσεως ἄλλου Κράτους μέλους, ὅπου διατίθεται κανονικῶς στό ἐμπόριο, ἀλλά τό ὁποῖο εἶναι, χωρίς νά ὑφίσταται ἀνάγκη, σχεδόν ταυτόσημο μέ τό πρῶτο προϊόν καί δημιουργεῖ ἔτσι ἀσκόπως σύγχυση μεταξύ τῶν δύο προϊόντων.

Στήν ὑπόθεση 6/81,

πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο αἴτηση τοῦ Gerechtshof Χάγης πρός τό Δικαστήριο κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 177 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, μέ τήν ὁποία ζητεῖται, στό πλαίσιο τῆς διαφορᾶς πού ἐκκρεμεῖ ἐνώπιον τοῦ αἰτοῦντος δικαστηρίου μεταξύ

BV Industrie Diensten Groep, Χάγη,

1 — Γλώσσα διαδικασίας: ἡ ὁλλανδική.

καί

J. A. BEELE HANDELMAATSCHAPPIJ BV, Hoorn,

ἡ ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως ὡς πρός τήν ἑρμηνεία τῶν ἄρθρων 30 μέχρι 36 τῆς συνθήκης,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο ἀπό τούς J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, G. Bosco, A. Touffait καί O. Due, προέδρους τμήματος, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, T. Koopmans, U. Everling, A. Χλωρό καί F. Grévisse, δικαστές,

γενικός εἰσαγγελεύς: P. VerLoren van Themaat
γραμματεύς: P. Heim

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἐξέλιξη τῆς διαδικασίας καί οἱ παρατηρήσεις πού κατετέθησαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἔχουν συνοπτικῶς ὡς ἑξῆς:

I — Περιστατικά καί ἐθνική διαδικασία

1. Ἡ διαφορά πού ἐκκρεμεῖ ἐνώπιον τοῦ Gerechtshof Χάγης ἀφορᾶ δύο συστήματα ἐντοιχιζομένων σωληνώσεων καί καλώδια:

α) MCT (Multi Cable Transit) σουηδικό προϊόν πού κατασκευάζεται ἀπό τήν AB Lickeaborgs Bruk καί διατίθεται στό ἐμπόριο στίς Κάτω Χῶρες ἀπό τό 1963, ἀπό δέ τοῦ 1973 ἀπό τόν ἐφεσίβλητο Beele ὡς ἀποκλειστικό εἰσαγωγέα·

6) SVT, πού κατασκευάζεται, ἀπό τήν System- und Verfahrenstechnik στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας καί διατίθεται στό ἐμπόριο στίς Κάτω Χῶρες ἀπό τοῦ ἔτους 1978 ἀπό

τήν ἐφεσείουσα BV Industrie Diensten Groep (ἐφ' ἑξῆς IDG).

Οἱ ἐντοιχιζόμενες σωληνώσεις MCT βασίζονται ἐπί τεχνικῆς, ἡ ὁποία ἀπετέλεσε ἀντικείμενο διπλωμάτων εὑρεσιτεχνίας, μεταξύ ἄλλων στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας καί στίς Κάτω Χῶρες. Ἡ ἰσχύς τῶν διπλωμάτων εὑρεσιτεχνίας ἐξέπνευσε τό 1975, ὁπότε ἡ System- und Verfahrenstechnik ἄρχισε νά κατασκευάζει τίς ἐντοιχιζόμενες σωληνώσεις SVT σύμφωνα μέ τήν ἴδια τεχνική.

Καί στά δύο συστήματα τό πλαίσιο ἀνθίσταται στό νερό, στήν φωτιά καί στό φωταέριο. Ἀποτελεῖται ἀπό ὀρθογώνιο πλαίσιο, πού δύναται νά ἐντοιχισθεῖ σέ τοίχους ἀπό σκυρόδεμα, νά κτισθεῖ ἐντός τῶν τοίχων ἤ νά συγκολληθεῖ σέ χαλύβδινα τοιχώματα. Τό πλαίσιο διαθέτει χῶρο μέ δίδες καί ἐπιτρέπει τό πέρασμα πολλῶν καλωδίων διαφόρων διαστάσεων, τά ὁποῖα συσφίγγονται καί δένονται ἀντιστοίχως μέ ἐξαρτήματα προσαρμογῆς καί σφῆνες ἀπό καουτσούκ. Περιλαμβάνει, ἐξ ἄλλου καί στά δύο συστήματα, διάφορα ἐξαρτήματα, ὅπως τεμάχια γομώσεως γιά τήν πλήρωση τῶν κενῶν, ἐλάσματα ἀναρτήσεως καί συσφίξεως καί περίβλημα ἀσφαλείας.

2. Εἶναι βέβαιο ὅτι τά δύο προϊόντα κατασκευάζονται στίς ἴδιες διαστάσεις καί εἶναι ταυτόσημα καθ' ὅσον καί στά δύο συστήματα τόσο τά πλαίσια ὅσο καί τά λοιπά στοιχεῖα τῶν ἐντοιχιζομένων σωληνώσεων δύνανται νά ἀντικαταστήσουν τό ἕνα τό ἄλλο.

3. Ἡ Beele ἐζήτησε καί ἐπέτυχε ἀπό τόν πρόεδρο τοῦ Arrondissementsrechtbank προσωρινῶς ἐκτελεστή προεδρική ἀπόφαση κατά τῆς IDG, μέ τήν ὁποία ἀπηγορεύθη στήν τελευταία νά διαθέτει στό ἐμπόριο τίς ἐντοιχιζόμενες σωληνώσεις SVT στίς Κάτω Χῶρες μέ τήν ἀπειλή ἐπιβολῆς χρηματικῆς ποινῆς γιά κάθε παράβαση. Ὁ πρόεδρος, ἔχοντας σχηματίσει τήν πεποίθηση ὅτι ἡ ἐντοιχιζομένη σωλήνωση SVT ἠδύνατο νά κατασκευασθεῖ κατά διάφορο τρόπο, χωρίς ἀπό αὐτό νά πάσχουν ἡ ποιότης ἤ οἱ δυνατότητες χρησιμοποιήσεώς της, ἐχαρακτήρισε μέ τήν ἀπόφασή του τήν σωλήνωση CVT ὡς κατάφωρη ἤ δουλική ἀπομίμηση.

Ἡ IDG ἤσκησε ἔφεση ἐνώπιον τοῦ Gerechtshof Χάγης. Βασιζομένη ἐπί ἐκθέσεως πραγματογνώμονος (τοῦ ὁποίου ἡ γνώμη ἀμφισβητεῖται ἀπό ἄλλον πραγματογνώμονα, τόν ὁποῖο συνεβουλεύθη ἡ Beele), ἡ IDG ἰσχυρίσθη κυρίως ὅτι γιά νά ἐπιτευχθεῖ ἡ παραγωγή προϊόντος τεχνικῶς καί ἐμπορικῶς ἰσοδυνάμου πρός τό σύστημα MCT ἦταν ἀπαραίτητο νά γίνει χρήση γιά τό πλαίσιο καί τά ἐξαρτήματα τῶν ἰδίων διαστάσεων τοῦ συστήματος MCT. Ἡ IDG ὑπεστήριξε ἐπίσης ὅτι ἡ ἀγωγή τῆς Beele ἦταν ἀντίθετη πρός τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 30 ἕως 36 τῆς συνθήκης ΕΟΚ δεδομένου ὅτι τά προϊόντα SVT κατασκευάζονται στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας καί διατίθενται νομίμως στό ἐμπόριο στήν χώρα αὐτή.

Τό Gerechtshof Χάγης ἐτάχθη μέ τήν προσωρινή ἐκτίμηση τοῦ προέδρου τοῦ Arrondissementsrechtbank, ἀλλά ἀνέβαλε τήν ἔκδοση τῆς ὁριστικῆς του ἀποφάσεως ὥστε νά ὑποβάλει στό Δικαστήριο τό ἀκόλουθο ἐρώτημα:

«Ἂν ὑποτεθεῖ:

α) ὅτι ἕνας ἔμπορος διαθέτει στό ἐμπόριο στίς Κάτω Χῶρες προϊόντα, τά ὁποῖα δέν καλύπτονται πλέον ἀπό οἱοδήποτε δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας καί πού, χωρίς νά ὑφίσταται ἀνάγκη, εἶναι σχεδόν ταυτόσημα μέ προϊόντα, τά ὁποῖα ἀπό μακροῦ χρόνου ἔχουν ἤδη διατεθεῖ στό ἐμπόριο στίς Κάτω Χῶρες ἀπό ἄλλον ἔμπορο καί διακρίνονται ἀπό ἄλλα παρόμοια προϊόντα καί ὅτι ὁ πρῶτος ἔμπορος δημιουργεῖ ἔτσι ἀσκόπως σύγχυση,

β) ὅτι, κατά τήν ὁλλανδική νομοθεσία, ὁ πρῶτος ἔμπορος διαπράττει ἔτσι, λόγω ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ, παράνομη πράξη ἔναντι τοῦ δευτέρου ἐμπόρου,

γ) ὅτι ὁ ὁλλανδικός νόμος παρέχει τό δικαίωμα στόν δεύτερο ἔμπορο νά ἐπιτύχει ἐπί τῆς βάσεως αὐτῆς ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου, μέ τήν ὁποία νά ἀπα-

γορεύεται στόν πρῶτο ἔμπορο ἡ συνέχιση τῆς διαθέσεως στό ἐμπόριο τῶν προϊόντων αὐτῶν στίς Κάτω Χῶρες.

δ) ὅτι τά προϊόντα τοῦ δευτέρου ἐμπόρου κατασκευάζονται στήν Σουηδία καί τά ἐμπορεύματα τοῦ πρώτου ἐμπόρου στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας,

ε) ὅτι ὁ πρῶτος ἔμπορος εἰσάγει τά προϊόντα του ἀπό τήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, ὅπου τά προϊόντα αὐτά διετέθησαν κανονικά στό ἐμπόριο ἀπό πρόσωπο ἄλλο ἐκτός ἀπό τόν δεύτερο ἔμπορο, τόν σουηδό κατασκευαστή ἤ ἄλλον πού συνδέεται μαζί τους ἤ πού ἔλαβε ἀπό τόν ἕναν ἀπό αὐτούς ἄδεια πρός τόν σκοπό αὐτόν,

οἱ περιεχόμενοι στήν συνθήκη ΕΟΚ κανόνες περί ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐμπορευμάτων, χωρίς νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη τά προβλεπόμενα στό ἄρθρο 36, ἐμποδίζουν ἄραγε τόν δεύτερο ἔμπορο νά ἐπιτύχει μία τέτοια ἀπόφαση κατά τοῦ πρώτου ἐμπόρου;»

4. Ἡ διάταξη περί παραπομπῆς ἐπρωτοκολλήθη στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 14 Ἰανουαρίου 1981.

Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 20 τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν:

— ἡ IDG, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν C. E. M. van Nispen tot Sevenaer, δικηγόρο Χάγης,

— ἡ κυβέρνηση τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τήν G. Dagtoglou τοῦ Treasury Solicitor's Department καί

— ἡ Ἐπιτροπή, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν κύριο νομικό της σύμβουλο B. van der Esch, ἐπικουρούμενο ἀπό τόν Th. van Rijn, μέλος τῆς νομικῆς της ὑπηρεσίας.

5. Κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ καί μετ' ἀκρόαση τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως τό Δικαστήριο ἀπεφάσισε τήν ἔναρξη τῆς προφορικῆς διαδικασίας χωρίς προηγουμένη διεξαγωγή ἀποδείξεων. Πάντως, τό Δικαστήριο ἐζήτησε ἀπό τούς διαδίκους στήν διαδικασία ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως νά ἀπαντήσουν σέ ὁρισμένα ἐρωτήματα ἐγγράφως καί πρό τῆς συνεδριάσεως.

II — Γραπτές παρατηρήσεις

1. Στό ἱστορικό πού περιλαμβάνεται στίς γραπτές παρατηρήσεις της ἡ *IDG* ὑπογραμμίζει ὅτι μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τῶν διπλωμάτων εὑρεσιτεχνίας, τό προϊόν MCT κατεῖχε στήν διεθνή ἀγορά ἀποκλειστική θέση γιά τό εἰδικό σύστημα ἐντοιχιζομένης σωληνώσεως. Χάρις στά διπλώματα εὑρεσιτεχνίας οἱ κατασκευαστές πού MCT ἐτελειοποίησαν τό προϊόν ὅσον ἀφορᾶ τίς βασικές διαστάσεις, ἐπιτρέποντας ἔτσι τήν καλύτερη δυνατή ἐφαρμογή, καί καθώρισαν, ἐπί διεθνοῦς ἐπιπέδου, τήν τυποποίηση τῶν διαστάσεων πού ἄν καί δέν εἶναι οὔτε ρητή οὔτε ἐπίσημη ὑποχρεώνει τούς κατασκευαστές ἐντοιχιζομένων σωληνώσεων πού ἐπιθυμοῦν νά ἀνταγωνισθοῦν τίς σωληνώσεις MCT στήν παγκόσμια ἀγορά νά χρησιμοποιοῦν τίς ἴδιες διαστάσεις. Αὐτό ἀκριβῶς ἐπέτυχε ὁ κατασκευαστής τῶν σωληνώσεων SVT καί μάλιστα μέ τέτοια ἐπιτυχία ὥστε τό MCT καί τό SVT εἶναι σήμερα τά μόνα συστήματα στόν κόσμο κατασκευῆς τελειοποιημένων ἐντοιχιζομένων σωληνώσεων, ἐφοδιασμένων μέ περιβλήματα ἀσφαλείας καί οἱ συγγραφές ὑποχρεώσεων βάσει τῶν ὁποίων οἱ ἐργολάβοι καί οἱ ὑπεργολάβοι καλοῦνται νά ὑποβάλουν προσφορές ἀναφέρουν τίς τρέχουσες διαστάσεις ἤ παραπέμπουν ἁπλῶς στά προϊόντα MCT καί SVT. Ἐξ ἄλλου, ὅταν μία οἱαδήποτε συγγραφή ὑποχρεώσεων ἀναφέρει ἕνα ἐμπορικό σῆμα ὑφίσταται ἐθιμικά ἡ δυνατότης ἱκανοποιήσεως τῶν ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων μέ τήν χρησιμοποίηση προϊόντος πού φέρει

ἄλλο σῆμα ὑπό τόν ὅρο τό προϊόν αὐτό νά εἶναι ἰσοδύναμο πρός τό πρῶτο. Ἔτσι, θά ἦταν ἀπό οἰκονομική ἄποψη ἀδικαιολόγητο καί παράλογο νά πωλεῖται τό προϊόν SVT σέ διαστάσεις διάφορες τῶν τυποποιημένων.

Κατά τήν IDG ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἀπό τήν Beele ἀπόφαση εἶχε τά ἀκόλουθα ἀποτελέσματα:

i) Ἡ SVT πρέπει νά ἐγκαταστήσει διαφορετική ἁλυσίδα παραγωγῆς γιά προϊόν πού νά ἔχει διαφορετικές διαστάσεις γιά μόνη τήν ὁλλανδική ἀγορά,

ii) ὅσον ἀφορᾶ τίς ἤδη ὑφιστάμενες ἐγκαταστάσεις στίς Κάτω Χῶρες ὅπου τά πλοῖα ἔχουν ἀνάγκη ἐπισκευῆς ἤ συμπληρωματικῶν ἀνταλλακτικῶν οἱ ἐπιχειρήσεις εἶναι ὑποχρεωμένες νά χρησιμοποιήσουν τό σύστημα καί τά ἐξαρτήματα MCT,

iii) ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀνανέωση τῆς ποικιλίας τῶν μεμονωμένων τεμαχίων στά συστήματα MCT δέν εἶναι κάν δυνατή ἡ ὑποβολή ἀνταγωνιστικῶν προσφορῶν πού νά περιλαμβάνουν μεμονωμένα τεμάχια τοῦ προϊόντος SVT,

iv) στήν περίπτωση τῆς τυποποιήσεως τοῦ συστήματος SVT, πού καθιερώθη ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις οἱ ὁποῖες δροῦν ἐπί διεθνοῦς ἐπιπέδου, οἱ ἀπαιτήσεις τῆς τυποποιήσεως αὐτῆς δέν δύνανται νά ἱκανοποιηθοῦν στίς Κάτω Χῶρες παρά μόνο μέ τήν παράδοση προϊόντων MCT.

Ἀπό τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εὑρισκόμεθα ἐνώπιον στεγανοποιήσεως τῆς ὁλλανδικῆς ἀγορᾶς εἰς τό ἐσωτερικό τῆς κοινῆς ἀγορᾶς γιά τίς ἐν λόγω ἐντοιχιζόμενες σωληνώσεις.

Ἐπί τῆς βάσεως αὐτῆς ἡ IDG συνάγει τά ἀκόλουθα νομικά συμπεράσματα: ἡ ἀπαγόρευση τῆς ὁποίας ἡ IDG ἀποτελεῖ ἀντικείμενο καί ἡ ὁποία ὁδηγεῖ σέ στεγανοποίηση τῆς ἀγορᾶς πρέπει νά θεωρηθεῖ ὡς ἐθνική διάταξη πού ἐμποδίζει εὐθέως καί ἀποτελεσματικῶς τίς ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές καί εἶναι ἐπομένως, κατ' ἀρχήν ἀντίθετη πρός τό ἄρθρο 30 τῆς συνθήκης.

Ἡ ἀπαγορευτική ἀπόφαση δέν δύναται νά θεωρηθεῖ ὡς λογικό μέτρο, πού θά ἔπρεπε νά γίνει δεκτό λόγω ἐπειγούσης ἀνάγκης πού ἀφορᾶ τήν ἐντιμότητα τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καί ἀποβλέπει σέ σκοπό γενικοῦ συμφέροντος πού ἀξίζει νά ἀπολαμβάνει προτεραιότητος ἔναντι τῶν κανόνων τῆς ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐμπορευμάτων (ἀπόφαση τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου 1979 στήν ὑπόθεση 120/78, «Cassis de Dijon», Jurispr. 1979, σ. 649).

Παρ' ὅλον ὅτι ἐλλείψει κοινοτικῆς κανονιστικῆς ρυθμίσεως, τό ἄρθρο 30 δέν ἔχει σκοπό οὔτε ἀντικείμενο, ὅσον ἀφορᾶ τήν εἰσαγωγή προϊόντος Κράτους μέλους σέ ἄλλο Κράτος μέλος, νά ἐμποδίσει τήν ἐφαρμογή τῶν κανόνων περί ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ πού ἰσχύουν στήν χώρα ὅπου εἰσάγεται τό προϊόν, αὐτό ἰσχύει μόνο κατά τό μέτρο πού ἡ εἰσαγωγή καθ' ἑαυτή δέν θεωρεῖται ὡς πράξη ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ (ἀπόφαση τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1981 στήν ὑπόθεση 58/80 Dansk Supermarked, Jurispr. σ. 181). Στήν προκειμένη περίπτωση τό παράπονο ἀφορᾶ τό ἴδιο τό προϊόν. IDG εἶναι ἁπλῶς ὁ εἰσαγωγεύς καί δέν ἀπομιμεῖται τίποτε. Ἑπομένως, ἡ ἴδια ἡ εἰσαγωγή θεωρεῖται ἀπό τά ὁλλανδικά δικαστήρια ὡς πράξη ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ.

Οἱ προβλεπόμενες ἀπό τό ἄρθρο 36 ἐξαιρέσεις δέν δύνανται οὔτε αὐτές νά δικαιολογήσουν τήν ἀπαγορευτική ἀπόφαση. Δέν πρόκειται περί προστασίας τῆς δημοσίας τάξεως καί ἡ ἔννοια τῆς ἐμπορικῆς καί βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας δέν λαμβάνεται ὑπ' ὄψη, διότι ὡς μή περιλαμβάνουσα τούς κανόνες τοῦ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ, ἀποτελεῖ ἀντικείμενο στενῆς ἑρμηνείας καί διότι ἔληξε ἡ ἰσχύς τῶν διπλωμάτων εὑρεσιτεχνίας.

Ἡ IDG προτείνει, ἐπομένως, νά δοθεῖ στό ὑποβληθέν ἀπό τό Gerechtshof Χάγης ἐρώτημα ἡ ἀκόλουθη ἀπάντηση:

«Ὑπό τίς ἀναφερθεῖσες προϋποθέσεις οἱ κανόνες τῆς συνθήκης ΕΟΚ περί ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐμπορευμάτων ἀπαγορεύουν, παρά τήν διάταξη τοῦ ἄρθρου 36 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ὁ "δεύτερος ἔμπορος" νά ἐπιτύχει τήν ἔκδοση παρόμοιας ἀπαγορευτικῆς ἀποφάσεως κατά τοῦ "πρώτου ἐμπόρου".

Αὐτό ἰσχύει κυρίως:

— ὅταν τά ἐν λόγω προϊόντα ἀνταγωνίζονται ἄλληλα ἐλευθέρως ἐντός ἑνός ἤ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν τῆς ΕΟΚ, τουλάχιστον δέ ἐντός τοῦ Κράτους μέλους ἀπό τό ὁποῖο εἰσάγονται,

— ὅταν ἡ κατασκευή καί ἡ διάθεση στό ἐμπόριο ὑπόκεινται ἐπίσης σέ κανόνες περί ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ ἐντός τῶν Κρατῶν μελῶν αὐτῶν ἤ ἐντός τοῦ Κράτους μέλους αὐτοῦ.»

2. Ἡ κυβέρνηση τοῦ *Ἡνωμένου Βασιλείου* προτείνει νά δοθεῖ ἀρνητική ἀπάντηση στό ὑποβληθέν ἀπό τό Gerechtshof Χάγης ἐρώτημα.Τονίζει, ἐξ ἄλλου, ὅτι γίνεται εὐρέως ἀποδεκτό ὅτι ἡ συσκευασία, ἡ διαφήμιση ἤ ἔκθεση ἐμπορευμάτων ἀπό ἕναν ἔμπορο μέ τέτοιο τρόπο ὥστε οἱ πιθανοί ἀγορασταί νά δυνηθοῦν νά πλανηθοῦν ἀνωφελῶς καί νά πιστέψουν ὅτι πρόκειται περί ἐμπορευμάτων συνιστᾶ ἀθέμιτη ἐμπορική πρακτική. Προκειμένου περί νομοθεσίας, ἡ ὁποία ἐφαρμόζεται ἀδιακρίτως ἐπί ἐγχωρίων καί εἰσαγομένων προϊόντων, ἡ ἐφαρμογή τοῦ ὁλλανδικοῦ κανόνος δέν ἰσοδυναμεῖ μέ μέτρο ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος πρός ποσοτικούς περιορισμούς ἐπί τῶν εἰσαγωγῶν καί δέν ὑπόκειται, σύμφωνα μέ τίς σκέψεις πού περιέχονται στήν προαναφερθεῖσα ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου ἐπί τῆς ὑποθέσεως 58/80, στήν ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 30.

Στήν ἀντίθετη περίπτωση τό Ἡνωμένο Βασίλειο εἶναι τῆς γνώμης ὅτι παρόμοιος προστατευτικός περιορισμός κατά μιᾶς δουλικῆς ἀπομιμήσεως δύναται νά δικαιολογηθεῖ μέ τό ἄρθρο 36, δεδομένου ὅτι τό Δικαστήριο ἐδέχθη στήν ὑπόθεση 119/75 Terrapin κατά Terranova (Jurispr. 1976, σ. 1039), ὅτι «ἕνα δικαίωμα βιομηχανικῆς καί ἐμπορικῆς ἰδιοκτησίας, κτηθέν νομίμως ἐντός Κράτους μέλους, δύναται νά ἀντιταχθεῖ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 36 πρώτη πρόταση τῆς συνθήκης, στήν εἰσαγωγή προϊόντων πού διατίθενται στό ἐμπόριο ὑπό μία ὀνομασία δυναμένη νά προκαλέσει σύγχυση ὅταν τά ἐν λόγω δικαιώματα ἔχουν κτηθεῖ, ἀπό διαφορετικούς καί ἀνεξάρτητους κατόχους, ὑπό τό κράτος διαφορετικῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν».

3. Ἡ *Ἐπιτροπή* προέβη στίς παρατηρήσεις της, σέ μελέτη συγκριτικοῦ δικαίου πού καταδεικνύει ὅτι ὅλα τά Κράτη μέλη, τῶν ὁποίων τό δίκαιο περιλαμβάνεται στήν μελέτη, προβλέπουν τήν προστασία κατά τῆς δουλικῆς ἀπομιμήσεως. Μία τέτοια προστασία ἔναντι προϊόντων προελεύσεως ἄλλων Κρατῶν μελῶν εἶναι, κατ' ἀρχήν, ἀντίθετη πρός τό ἄρθρο 30 καί δέν δύναται νά δικαιολογηθεῖ παρά μόνο ἐντός τοῦ πλαισίου τοῦ ἄρθρου 36, ὡς κανόνας σχετικός μέ τόν ἀθέμιτο ἀνταγωνισμό. Ἀπό τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπή δέχεται μιά τέτοια προστασία ὡς θεμιτή ὑπό τόν ὅρο «νά περιορίζεται σέ ὅ,τι εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖο γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ εἰδικοῦ ἀντικειμένου τῆς προστασίας κατά τῆς δουλικῆς ἀπομιμήσεως, δηλαδή γιά νά ἀποφευχθεῖ ἡ δημιουργία ἀσκόπου συγχύσεως ὡς πρός τήν προέλευση τοῦ προϊόντος».

Ἡ Ἐπιτροπή προτείνει, ἑπομένως, τήν ἀκόλουθη ἀπάντηση:

«Οἱ περιεχόμενοι στήν συνθήκη ΕΟΚ κανόνες περί ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐμπορευμάτων δέν ἐμποδίζουν ἕνας ἔμπορος νά ἐπιτύχει, λόγω δουλικῆς ἀπομιμήσεως ὑφισταμένου προϊόντος, τήν μέ δικαστική ἀπόφαση ἀπαγόρευση τῆς διαθέσεως τῆς εἰσαγομένης ἀπομιμήσεως σέ

Κράτος μέλος, ὑπό τόν ὅρο ὅτι ἡ ἐκτίμηση τοῦ ἄν ὁ δημιουργός τῆς ἀπομιμήσεως, κατασκευάζοντας τό ἐμπόρευμά του, ἠδύνατο νά ἀκολουθήσει ἄλλη μέθοδο χωρίς νά μειώσει τίς ἰδιότητες ἤ τίς δυνατότητες χρησιμοποιήσεως τοῦ προϊόντος αὐτοῦ, ξεκινᾶ ἀπό τό γεγονός ὅτι ὅλοι οἱ ἐπιχειρηματίες δύνανται νά χρησιμοποιήσουν γιά ἕνα προϊόν ὅλες τίς συνήθεις διαστάσεις.»

III — Ἐρωτήματα πού ἔθεσε τό Δικαστήριο

Σέ ἀπάντηση τῶν τεθέντων ἀπό τό Δικαστήριο ἐρωτημάτων, ἡ Beele ἐπεξήγησε ὅτι ὁ κύκλος ἐργασιῶν πού ἀφορᾶ τό προϊόν MCT στίς Κάτω Χῶρες ἀνῆλθε σέ 1 769 000 HFL τό 1979, σέ 1 781 000 HFL τό 1980 καί μέχρι τοῦ Ἰουλίου 1981 περιλαμβανομένου σέ 1 606 115 HFL. Ἡ Beele ἀγνοεῖ τόν κύκλο ἐργασιῶν τῶν ἐντοιχιζομένων σωληνώσεων MCT στά ἄλλα Κράτη μέλη καί δέν εἶναι ἐν γνώσει καμμιᾶς διαδικασίας πού νά ἔχει κινηθεῖ ἐντός τῶν Κρατῶν μελῶν αὐτῶν ἀπό τούς δικαιούχους τοῦ προϊόντος MCT κατά τῶν δικαιούχων τοῦ προϊόντος SVT.

Ἡ IDG ἐπεξήγησε ὅτι ὁ συνολικός κύκλος ἐργασιῶν τοῦ κατασκευαστοῦ γιά τό προϊόν SVT ἀνῆλθε τό1980 σέ περίπου 2 500 000 DM, περιλαμβανομένων τῆς Αὐστρίας καί τῆς Ἑλλάδος. Τό μεγαλύτερο μέρος τῶν πωλήσεων πραγματοποιεῖται στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας. Σχετικῶς μή ἀμελητέες πωλήσεις πραγματοποιοῦνται στήν Γαλλία καί στήν Δανία. Μετά τήν ἔκδοση τῆς ἀπαγορευτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Arrondissementsrechtbank καμμία πώληση δέν ἐπραγματοποιήθη στό Benelux [Βέλγιο, Κάτω Χῶρες, Λουξεμβοῦργο].

Στήν συνεδρίαση τῆς 6ης Ὀκτωβρίου 1981, ἡ βρετανική κυβέρνηση ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν J. E. Rayner James, Barrister Lincoln's Inn), ἡ IDG, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν C. E. M. van Nispen tot Sevenaer, δικηγόρο Χάγης, ἡ Beele Handelmaatschappij, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν J. Plantenga, δικηγόρο Ἀμστερνταμ καί ἡ Ἐπιτροπή, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν Th. van Rijn, ἀνέπτυξαν προφορικῶς τίς παρατηρήσεις τους.

Ὁ γενικός εἰσαγγελεύς ἀνέπτυξε τίς προτάσεις του στήν συνεδρίαση τῆς 25ης Νοεμβρίου 1981.

Σκεπτικό

1 Μέ διάταξη τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1980, πού περιῆλθε στό Δικαστήριο στίς 14 Ἰανουαρίου 1981, τό Gerechtshof Χάγης ὑπέβαλε, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 177 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ἐρώτημα ὡς πρός τήν ἑρμηνεία τῶν κανόνων τῆς συνθήκης περί ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐμπορευμάτων.

2 Τό ἐρώτημα ἀνέκυψε μέσα στό πλαίσιο διαφορᾶς, μεταξύ μιᾶς ὁλλανδικῆς ἐπιχειρήσεως, ἀποκλειστικῆς εἰσαγωγέως ἐντοιχιζομένων σωληνώσεων, πού κατασκευάζονται στήν Σουηδία καί διατίθενται στό ἐμπόριο στίς Κάτω Χῶρες ἀπό τό 1963, καί μιᾶς ἄλλης ὁλλανδικῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία διαθέτει στό ἐμπόριο

από τό 1978 στίς Κάτω Χῶρες ἐντοιχιζόμενες σωληνώσεις, πού κατασκευάζονται στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας. Ἀπό τήν δικογραφία προκύπτει ὅτι οἱ σουηδικές ἐντοιχιζόμενες σωληνώσεις ἐπροστατεύοντο προηγουμένως ἀπό δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας, μεταξύ ἄλλων στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας καί στίς Κάτω Χῶρες καί ὅτι ἡ κατασκευή τῶν γερμανικῶν σωληνώσεων, καθώς καί ἡ εἰσαγωγή τους στίς Κάτω Χῶρες ἄρχισε μετά τήν λήξη τῆς ἰσχύος αὐτῶν τῶν διπλωμάτων εὑρεσιτεχνίας.

3 Ἡ πρώτη ἀπό τίς προαναφερθεῖσες ἐπιχειρήσεις ὑπέβαλε στόν πρόεδρο τοῦ Arrondissementsrechtbank Χάγης αἴτηση λήψεως ἀσφαλιστικῶν μέτρων κατά τῆς δευτέρας, ἰσχυριζομένη ὅτι οἱ ἐντοιχιζόμενες γερμανικές σωληνώσεις ἀπετέλουν δουλική ἀπομίμηση τῶν ἐντοιχιζομένων σουηδικῶν σωληνώσεων καί ἐζήτησε ἀπό τόν πρόεδρο νά ἀπαγορεύσει στήν καθ' ἧς νά διαθέσει ἡ ἰδία ἤ μέσω τρίτου στό ἐμπόριο τίς γερμανικές σωληνώσεις στίς Κάτω Χῶρες.

4 Δεδομένου ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ Arrondissementsrechtbank ἐδέχθη τήν αἴτηση αὐτή, ἡ δευτέρα ἐπιχείρηση ἤσκησε ἔφεση ἐνώπιον τοῦ Gerechtshof Χάγης. Κατά τήν διάταξη περί παραπομπῆς, τό ἐν λόγω δικαστήριο κατέληξε στό προσωρινό συμπέρασμα ὅτι ὁ γερμανός κατασκευαστής εἶχε τήν δυνατότητα νά ἐπινοήσει σύστημα ἐντοιχιζομένων σωληνώσεων διάφορο τοῦ σουηδικοῦ, χωρίς νά θλάψει τήν ποιότητα τοῦ προϊόντος του οὔτε ἀπό ἀπόψεως οἰκονομικῆς οὔτε ἀπό ἀπόψεως τεχνικῆς καί ὅτι, ἀποφεύγοντας νά τό πράξει, ἐδημιούργησε σύγχυση μεταξύ τῶν δύο προϊόντων. Γιά τόν λόγο αὐτόν τό Gerechtshof εἶναι τῆς γνώμης ὅτι ὁ προέδρος τοῦ Arrondissementsrechtbank ὀρθῶς ἐξετίμησε ὅτι τό γερμανικό προϊόν συνιστοῦσε, κατά τό ὁλλανδικό δίκαιο, δουλική ἀπομίμηση τῶν ἐντοιχιζομένων σουηδικῶν σωληνώσεων. Δεδομένου ὅτι ἡ ἐφεσείουσα προέβαλε ὅτι οἱ πωλούμενες ἀπό αὐτήν σωληνώσεις ἔχουν διατεθεῖ κανονικῶς στό ἐμπόριο ἐντός ἄλλου Κράτους μέλους καί ὅτι, ἐπομένως, ἡ δικαστική ἐνέργεια τῆς ἐφεσιβλήτου ἀντιβαίνει στίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 30 μέχρι 36 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, τό Gerechtshof ἀπεφάσισε νά ὑποβάλει στό Δικαστήριο τό ἀκόλουθο προδικαστικό ἐρώτημα:

«Ἄν ὑποτεθεῖ:

α) ὅτι ἕνας ἔμπορος διαθέτει στό ἐμπόριο στίς Κάτω Χῶρες προϊόντα, τά ὁποῖα δέν καλύπτονται πλέον ἀπό οἱοδήποτε δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας καί πού, χωρίς

νά ὑφίσταται ἀνάγκη, εἶναι σχεδόν ταυτόσημα μέ προϊόντα, τά ὁποῖα ἀπό μακροῦ χρόνου ἔχουν ἤδη διατεθεῖ στό ἐμπόριο στίς Κάτω Χῶρες ἀπό ἄλλον ἔμπορο καί διακρίνονται ἀπό ἄλλα παρόμοια προϊόντα καί ὅτι ὁ πρῶτος ἔμπορος δημιουργεῖ ἔτσι ἀσκόπως σύγχυση,

6) ὅτι, κατά τήν ὁλλανδική νομοθεσία, ὁ πρῶτος ἔμπορος διαπράττει ἔτσι, λόγω ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ, παράνομη πράξη ἔναντι τοῦ δευτέρου ἐμπόρου,

γ) ὅτι ὁ ὁλλανδικός νόμος παρέχει τό δικαίωμα στόν δεύτερο ἔμπορο νά ἐπιτύχει, ἐπί τῆς βάσεως αὐτῆς, ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου μέ τήν ὁποία νά ἀπαγορεύεται στόν πρῶτο ἔμπορο ἡ συνέχιση τῆς διαθέσεως στό ἐμπόριο τῶν προϊόντων αὐτῶν στίς Κάτω Χῶρες,

δ) ὅτι τά προϊόντα τοῦ δευτέρου ἐμπόρου κατασκευάζονται στήν Σουηδία καί τά ἐμπορεύματα τοῦ πρώτου ἐμπόρου στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας,

ε) ὅτι ὁ πρῶτος ἔμπορος εἰσάγει τά προϊόντα του ἀπό τήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, ὅπου τά προϊόντα αὐτά διετέθησαν κανονικῶς στό ἐμπόριο ἀπό πρόσωπο ἄλλο ἐκτός ἀπό τόν δεύτερο ἔμπορο, τόν σουηδό κατασκευαστή ἤ ἄλλον πού συνδέεται μαζί τους ἤ πού ἔλαβε ἀπό τόν ἕναν ἀπό αὐτούς ἄδεια πρός τόν σκοπό αὐτόν,

οἱ περιεχόμενοι στήν συνθήκη ΕΟΚ κανόνες περί ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐμπορευμάτων, χωρίς νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη τά προβλεπόμενα στό ἄρθρο 36, ἐμποδίζουν ἄραγε τόν δεύτερο ἔμπορο νά ἐπιτυχει μία τέτοια ἀπόφαση κατά τοῦ πρώτου ἐμπόρου;»

5 Ἀπό τήν δικογραφία προκύπτει ὅτι ὁ ἀναφερόμενος στό ἐρώτημα ὁλλανδικός κανόνας δικαίου, ὅπως ἄλλωστε καί ἡ προστασία κατά τῆς δουλικῆς ἀπομιμήσεως, κατά τό δίκαιο τῶν περισσοτέρων λοιπῶν Κρατῶν μελῶν, ἀνεπτύχθη κυρίως ἀπό τήν νομολογία. Ὅπως παρετήρησε ἡ Ἐπιτροπή, ἡ προστασία κατά τῆς δουλικῆς ἀπομιμήσεως δέν ἀπετέλεσε μέχρι τοῦδε, ἐπί τοῦ κοινοτικοῦ ἐπιπέδου, ἀντικείμενο προσπαθειῶν προσεγγίσεως τῶν ἐθνικῶν δικαίων. Γιά τόν λόγο αὐτόν ἡ ἔρευνα τῆς συμφωνίας τῆς προστασίας αὐτῆς πρός τούς κανόνες τῆς συνθήκης περί ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐμπορευμάτων πρέπει νά περιο-

ρισθεῖ στούς τρόπους προστασίας πού περιγράφονται στήν άπόφαση περί παραπομπῆς τοῦ Gerechtshof ἐντός τοῦ πλαισίου τοῦ ὁλλανδικοῦ δικαίου.

6 Ἀπό τήν ἐν λόγω ἀπόφαση προκύπτει ὅτι, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τῆς ἀπαντήσεως πού θά δοθεῖ στό ὑποβληθέν ἐρώτημα, τό Gerechtshof εἶναι διατεθειμένο νά ἐπικυρώσει τήν ἀπαγόρευση διαθέσεως στό ἐμπόριο στίς Κάτω Χῶρες προϊόντων, τά ὁποῖα ὑποθέτει ὅτι διετέθησαν κανονικῶς στό ἐμπόριο ἐντός ἄλλου Κράτους μέλους.

7 Μία τέτοια ἀπαγόρευση συνιστᾶ ἐμπόδιο στήν ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν, πού ἐμπίπτει κατ' ἀρχήν στό ἄρθρο 30, τό ὁποῖο ἀπαγορεύει κάθε μέτρο ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος πρός ποσοτικούς περιορισμούς ἐπί τῶν εἰσαγωγῶν. Μολαταῦτα, τό Δικαστήριο ἔκρινε ἐπανειλημμένως (μεταξύ ἄλλων μέ τήν ἀπόφαση τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου 1979, «Cassis de Dijon», 120/78, Jurispr. σ. 649 καί μέ τήν ἀπόφαση τῆς 17ης Ἰουνίου 1981, Ἐπιτροπή κατά Ἰρλανδίας, 113/80, Συλλογή 1981, σ. 1625) ὅτι ἐλλείψει κοινῆς κανονιστικῆς ρυθμίσεως τῆς παραγωγῆς καί τῆς θέσεως σέ ἐμπορική κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων, τά ἐμπόδια στήν ἐνδοκοινοτική κυκλοφορία, πού προκύπτουν ἀπό διαφορές τῶν ἐθνικῶν κανονιστικῶν ρυθμίσεων, πρέπει νά γίνονται ἀποδεκτά κατά τό μέτρο πού μία τέτοια κανονιστική ρύθμιση, ἐφαρμοζομένη ἀδιακρίτως ἐπί τῶν ἐθνικῶν καί τῶν εἰσαγομένων προϊόντων, δύναται νά δικαιολογηθεῖ ὡς ἀναγκαία γιά τήν ἱκανοποίηση ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν πού ἀναφέρονται μεταξύ ἄλλων, τήν προστασία τῶν καταναλωτῶν καί τήν ἐντιμότητα τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν. Ἐνδείκνυται, ἐπομένως, νά ἐρευνηθεῖ ἄν ἡ προστασία κατά τῆς ἀπομιμήσεως, ὅπως περιγράφεται στήν περί παραπομπῆς ἀπόφαση συγκεντρώνει τίς προϋποθέσεις αὐτές.

8 Ἄν, ἐν προκειμένω, ἡ ὑπόθεση στήν κυρία δίκη ἀφορᾶ τήν προστασία κατασκευαζομένου σέ τρίτη χώρα προϊόντος ἔναντι τῆς διαθέσεως στό ἐμπόριο κατασκευαζομένου σέ Κράτος μέλος προϊόντος, ἡ ἐφαρμογή τῆς νομολογίας, ὅπως ἐκτίθεται ἀπό τό ἐθνικό δικαστήριο, δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἀντίστοιχη ἐθνική καταγωγή τοῦ ἀπομιμουμένου προϊόντος καί τοῦ προϊόντος, τό ὁποῖο συνιστᾶ τήν ἀπομίμηση. Ἐξ ἄλλου, κανένα στοιχεῖο τῆς ἀποφάσεως περί παραπομπῆς δέν ἐπιτρέπει νά λεχθεῖ ὅτι ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς τῆς νομολογίας αὐτῆς προσαρμόζεται στίς εἰδικές ἀνάγκες τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, ὥστε στήν πραγματικότητα νά τίθενται σέ μειονεκτική θέση τά εἰσαγόμενα προϊόντα. Πρέπει, ἐπομένως, νά ὑποτεθεῖ ὅτι ἡ ἐπικαλουμένη ἀπό τό ἐθνικό δικαστήριο νομολογία ἐφαρμόζεται ἀδιακρίτως ἐπί τῶν ἐθνικῶν καί τῶν εἰσαγομένων προϊόντων.

9 Μία ἐθνική νομολογία, πού ἀπαγορεύει τήν δουλική ἀπομίμηση ξένου προϊόντος, ἡ ὁποία δύναται νά δημιουργήσει σύγχυση εἶναι, πράγματι, ἱκανή νά προστατεύσει τούς καταναλωτές καί νά προαγάγει τήν ἐντιμότητα τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, πού ἀποτελοῦν στόχους γενικοῦ συμφέροντος, οἱ ὁποῖοι, κατά τήν προαναφερθεῖσα νομολογία τοῦ Δικαστηρίου, δύνανται νά δικαιολογήσουν τήν ὕπαρξη ἐμποδίων στήν ἐνδοκοινοτική κυκλοφορία πού προκύπτουν ἀπό διαφορές τῶν σχετικῶν μέ τήν διάθεση στό ἐμπόριο τῶν προϊόντων ἐθνικῶν κανόνων. Τό ὅτι ἕνας τέτοιος κανόνας ἀνταποκρίνεται ἀποτελεσματικῶς σέ ἐπιτακτικές ἀνάγκες ἐνισχύεται, ἐξ ἄλλου, ἀπό τό γεγονός ὅτι ἀνταποκρίνεται στήν ἐκφραζόμενη ἀπό τό ἄρθρο 10 τῆς συμβάσεως τοῦ Παρισιοῦ ἀντίληψη περί προστασίας τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, ὅπως ἀνεθεωρήθη γιά τελευταία φορά στήν Στοκχόλμη τήν 14η Ἰουλίου 1967, πού ἀπαγορεύει, μεταξύ ἄλλων, οἱαδήποτε πράξη δυναμένη νά δημιουργήσει σύγχυση μέ τά προϊόντα ἀνταγωνιστοῦ καί ἀπό τό γεγονός ὅτι ὁ κανόνας αὐτός γίνεται δεκτός κατ' ἀρχήν ἀπό τήν νομολογία τῶν περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν.

10 Γιά τήν ἐπίλυση τοῦ προβλήματος ἄν μία νομολογία, ὅπως ἡ περιγραφομένη στήν ἀπόφαση περί παραπομπῆς, εἶναι ἀναγκαία γιά τήν πραγμάτωση τῶν ἀναφερομένων ἀνωτέρω στόχων ἤ ἄν βαίνει πέραν τοῦ ὅ,τι δύναται νά δικαιολογηθεῖ ἀπό τούς στόχους αὐτούς, πρέπει νά ἐξετασθεῖ ἐγγύτερα ὁ ἐκτιθέμενος στήν ἀπόφαση τρόπος ἐφαρμογῆς.

11 Ὡς πρός τό θέμα αὐτό, ἀπό τό ἴδιο τό κείμενο τοῦ ἐρωτήματος, προκύπτει πρῶτον, ὅτι κατά τήν προσωρινή κρίση τοῦ ἐθνικοῦ δικαστηρίου, τά προϊόντα τῶν ὁποίων ἀντιμετωπίζει νά ἀπαγορεύσει τήν διάθεση στό ἐμπόριο εἶναι, χωρίς νά ὑφίσταται ἀνάγκη, σχεδόν ταυτόσημα μέ τά ἀπομιμούμενα προϊόντα καί ὅτι ἡ ἐφεσείουσα στήν κυρία δίκη δημιουργεῖ ἔτσι, ἀσκόπως, σύγχυση. Ἐξ ἄλλου, ὅπως προκύπτει ἀπό τήν ἀπόφαση περί παραπομπῆς ἡ ἀναγκαιότης ἤ τό ἄσκοπο μιάς τέτοιας ἀπομιμήσεως ἐξετιμήθη ὄχι μόνον ἀπό τεχνικῆς ἀπόψεως, ἀλλά ἐπίσης ἀπό οἰκονομικῆς καί ἐμπορικῆς πλευρᾶς.

12 Δεύτερον, ἀπό τήν διατύπωση τοῦ ἐρωτήματος προκύπτει, καθώς καί ἀπό τήν δικογραφία ὅτι δέν ὑφίσταται καμμία ἔνδειξη συμφωνίας ἤ ἐξηρτημένης σχέσεως μεταξύ τοῦ σουηδοῦ κατασκευαστοῦ τοῦ ἀρχικοῦ προϊόντος καί τοῦ γερμανοῦ κατασκευαστοῦ τοῦ προϊόντος πού θεωρεῖ ὅτι συνιστᾶ ἀπομίμηση τοῦ πρώτου καί τοῦ ὁποίου ἡ διάθεση στό ἐμπόριο στίς Κάτω Χῶρες ἀποτελεῖ ἀντικείμενο δίκης.

13 Όταν πληροῦνται οἱ ἀναφερόμενες στήν ἀπόφαση περί παραπομπῆς προϋποθέσεις, ἡ νομολογία πού ἀφορᾶ τήν δουλική ἀπομίμηση ξένου προϊόντος δέν δύναται νά θεωρηθεῖ ὅτι ὑπερβαίνει τό πλαίσιο τῶν ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν, πού εἶναι συναφεῖς μέ τήν προστασία τῶν καταναλωτῶν καί τήν ἐντιμότητα τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν.

14 Ἡ ἐφεσείουσα στήν κυρία δίκη ἤγειρε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου το πρόβλημα τῶν ἀνταλλακτικῶν. Ὑπεγράμμισε ὅτι οἱ ἐντοιχιζόμενες σωληνώσεις τοποθετοῦνται ὄχι μόνον σέ κτίρια, ἀλλά ἐπίσης ἐπί πλοίων καί ὅτι ἡ ἀπαγόρευση τῆς διαθέσεως στό ἐμπόριο τοῦ γερμανικοῦ προϊόντος στίς Κάτω Χῶρες θά συνεπήγετο τήν ὑποχρέωση τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπισκευῶν πλοίων στίς Κάτω Χῶρες μέ τήν βοήθεια ἀνταλλακτικῶν τοῦ σουηδικοῦ προϊόντος, ἀκόμα καί ἄν τό πλοῖο εἶναι ἐφοδιασμένο μέ ἐντοιχιζόμενες γερμανικές σωληνώσεις. Δεδομένου ὅτι τό πρόβλημα αὐτό δέν ἀνεκινήθη ἀπό τό ἐθνικό δικαστήριο καί ἡ ἐφεσίβλητος στήν κυρία δίκη ἐξέφερε τήν γνώμη, κατά τήν διάρκεια τῆς διαδικασίας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ἡ αἰτουμένη ἀπό αὐτήν ἀπαγορευτική ἀπόφαση δέν ἀφεώρα τά προοριζόμενα γιά τήν ἐπισκευή τῶν ἐντοιχιζομένων γερμανικῶν σωληνώσεων ἀνταλλακτικά, δέν συντρέχει λόγος ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος αὐτοῦ, γιά τό ὁποῖο οἱ προηγούμενες σκέψεις δέν εἶναι κατ' ἀνάγκην ἀποφασιστικές.

15 Ἑπομένως, στό ὑποβληθέν ἀπό τό Gerechtshof Χάγης ἐρώτημα προσήκει ἡ ἀπάντηση ὅτι οἱ κανόνες τῆς συνθήκης ΕΟΚ περί ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐμπορευμάτων δέν ἐμποδίζουν νά ἐπιτρέπει ἕνας κανόνας ἐθνικοῦ δικαίου, ἐφαρμοζόμενος ἀδιακρίτως ἐπί τῶν ἐθνικῶν καί τῶν εἰσαγομένων προϊόντων, σέ ἔμπορο, ὁ ὁποῖος διαθέτει στό ἐμπόριο ἀπό μακροῦ χρόνου ἐντός ἑνός Κράτους μέλους προϊόν, διακρινόμενο ἀπό ἄλλα παρόμοια προϊόντα, νά ἐπιτύχει κατ' ἄλλου ἐμπόρου δικαστική ἀπόφαση μέ τήν ὁποία νά ἀπαγορευθεῖ ἡ συνέχιση τῆς διαθέσεως στό ἐμπόριο ἐντός τοῦ Κράτους μέλους αὐτοῦ προϊόντος, προελεύσεως ἄλλου Κράτους μέλους, ὅπου διατίθεται κανονικῶς στό ἐμπόριο, ἀλλά τό ὁποῖο εἶναι, χωρίς νά ὑφίσταται ἀνάγκη, σχεδόν ταυτόσημο μέ τό πρῶτο προϊόν καί δημιουργεῖ ἔτσι ἀσκόπως σύγχυση μεταξύ τῶν δύο προϊόντων.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

16 Τά ἔξοδα στά ὁποῖα ὑπεβλήθησαν ἡ κυβέρνηση τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου καί ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, πού κατέθεσαν παρατηρήσεις στό

Δικαστήριο, δέν ἀποδίδονται· δεδομένου ὅτι ἡ παροῦσα διαδικασία ἔχει ὡς πρός τούς διαδίκους τῆς κυρίας δίκης τόν χαρακτήρα παρεμπίπτοντος, πού ἀνέκυψε ἐνώπιον τοῦ ἐθνικοῦ δικαστηρίου, σέ αὐτό ἐναπόκειται νά ἀποφανθεῖ ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

κρίνοντας ἐπί τοῦ ἐρωτήματος πού τοῦ ὑπεβλήθη ἀπό τό Gerechtshof Χάγης μέ ἀπόφαση τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1980, ἀποφαίνεται:

Οἱ κανόνες τῆς συνθήκης ΕΟΚ περί ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐμπορευμάτων δέν ἐμποδίζουν νά ἐπιτρέπει ἕνας κανόνας ἐθνικοῦ δικαίου, ἐφαρμοζόμενος ἀδιακρίτως ἐπί τῶν ἐθνικῶν καί τῶν εἰσαγομένων προϊόντων σέ ἔμπορο, ὁ ὁποῖος διαθέτει στό ἐμπόριο ἀπό μακροῦ χρόνου ἐντός ἑνός Κράτους μέλους προϊόν, διακρινόμενο ἀπό ἄλλα παρόμοια προϊόντα, νά ἐπιτύχει κατ' ἄλλου ἐμπόρου δικαστική ἀπόφαση μέ τήν ὁποία νά ἀπαγορευθεῖ ἡ συνέχιση τῆς διαθέσεως στό ἐμπόριο ἐντός τοῦ Κράτους μέλους αὐτοῦ προϊόντος, προελεύσεως ἄλλου Κράτους μέλους, ὅπου διατίθεται κανονικῶς στό ἐμπόριο, ἀλλά τό ὁποῖο εἶναι, χωρίς νά ὑφίσταται ἀνάγκη, σχεδόν ταυτόσημο μέ τό πρῶτο προϊόν καί δημιουργεῖ ἔτσι, ἀσκόπως, σύγχυση μεταξύ τῶν δύο προϊόντων.

	Mertens de Wilmars	Bosco	Touffait
Due	Pescatore	Mackenzie Stuart	O'Keeffe
Koopmans	Everling	Χλωρός	Grévisse

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο στίς 2 Μαρτίου 1982.

Ὁ γραμματεύς

P. Heim

Ὁ πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars